

Qızbəsti İxtiyarqızı

*Necə
Unudum
Pəni*

Bakı - 2015

Necə unudum səni

Kitabın hazırlanmasında və nəşrində əməyi keçən bütün şəxslərə minnətdaram.

Redaktor: Əkrəm Hüseynzadə

Qızbəsti İxtiyarqızı. Necə unudum səni.
Bakı: Azərbaycan Dövlət Pedaqoji Universiteti, 2015, 62 s.

Kitabda Qızbəsti İxtiyar qızı Quliyevanın Vətən sevgisini və təmiz məhəbbəti tərənnüm edən ilk şeirlərinin bir qismi toplanmışdır. Kitab geniş oxucu kütləsi üçündür.

© Qızbəsti İxtiyarqızı

OXUDUQLARIMIZ

Ön söz.....5

Qarabağ harayı

Ağla Xocalı.....	8
Hardasan Xocalı.....	9
Azərbaycan deyirəm.....	10
Köməyə çağırır bizi bu Vətən.....	11
Çıxmaz ürəyimdən bu Vətən eşqi.....	12
Şuşa dağları.....	13
Şəhid anası.....	14
İgidlərim, ərənlərim, mərdlərim.....	16
Düşməndən qisasım mütləq olacaq.....	17
Alacağıq.....	18

Sevgim, qürurum

Naxçıvanım.....	19
Naxçıvan.....	20
Şahbuzum.....	21
Göy-göl.....	22
Ana təbiət.....	23
Ana.....	24
Ana.....	25
Şahdağım.....	27
Dağlar.....	29
Məktəb illəri.....	30
Yeganə.....	31

Necə unudum səni

Göylər ağladı.....	32
Axtarma məni.....	33
Necə ağlamasın bu dərdə, könül.....	34
Sevməyəcəyəm.....	35
Qismətimsən sən.....	36
Sənindi.....	38
Qara gözlər.....	39
Tərk etdin məni.....	40
Sənsizəm.....	41
Gecənin rəngi.....	42
Qalmayacaq.....	43
Yaşayıram.....	44
Səni axtarıram.....	46
Dünya mənə başqa dildə danışdı.....	47
Necə unudum.....	48
Gevirəm.....	50
Sən ulduzsan demirəm.....	51
Allah bağışlamaz.....	53
Başına döndüyüm ay gözəl pəri.....	55
Sənsizəm.....	57
Sevgilim.....	59
İlk eşqim.....	61
Çox da düşünmə.....	62

ÖN SÖZ

Qızbəsti Quliyevanı Naxçıvan şəhərində keçirilən bir şeir müsabiqəsinin qalibi kimi tanımışdıq. O, öz hiss və duyğularını poetik şəkildə şəkildə ifadə etməyi bacarırdı. Çox erkən yaradıcılığa başlayan Qızbəstinin şeirlərində Azərbaycan xalqının müstəqillik uğrunda mübarizəsi, igidlərimizin qəhrəmanlığı, oğullarımızın Vətən sevgisi, Naxçıvanın gözəl təbiəti öz tərənnümünü tapmışdır. Şairənin yaradıcılığında Vətən, yurd sevgisi, yağlı düşməyə qarşı nifrət əsas mövzulardan biridir. Yağlı düşmənin xalqımızın başına gətirdiyi müsibətlərə dözməyən şairə düşməyə meydan oxuyur:

Düşmən qarşısına mən tək gedərəm,
Düşmənin boğazın dişlə didərəm,
Canımı Vətənə qurban edərəm,
Şükür ki, Vətənim Azərbaycan var.

“Şəhid anası” şeirini oxuduqca Vətən uğrunda hünərvər Azərbaycanlı qadınının surəti gözümüz önündə canlanır. Analarımızın hiss və həyəcanlarını qəlbən yaşayan gənc şairə düşməyə nifrətini ifadə edir. Vətən uğrunda şəhid olan igid oğullarımızın yurd sevgisini tərənnüm edən şairə ürəyi övlad həsrəti, Vətən sevgisi ilə döyünən şəhid anasına sevgisini ifadə etmiş, övladını itirən, ürəyi qisasla döyünən analarımızın acısını, ağrısını, hiss və həyəcanlarını poetik şəkildə ifadə edə bilmişdir:

Oğlunu torpağa qurban vermişən,
Övlad itkisini sən ki görmüşən,
Çiçək bitirmişən, xəzan dərmişən,
Ağla bu dəhşətə, şəhid anası.

Necə unudum səni

Qapqara saçına düşübdü ağ dən,
Övlad qisasını alacaqsan sən,
Adını tarixə yazacaq Vətən,
Ağla bu dəhşətə, şəhid anası.

Vətən övladlarının itkisi, şəhid analarının dərdi, rədəri nəinki onu ruhdan salmır, əksinə onun qəlbini qisas hissi ilə döyündürür:

Şəhid oldu neçə-neçə igidim,
Neçə dünya olsa sığışmaz dərdim,
Azadlıqdır mənim eşqim, qismətim,
İgidlərim, ərənlərim, mərdlərim.

Şairənin bu hissləri onun “Düşməndən qisasım mütəq olacaq” şeirində daha aydın ifadə olunmuşdur.

Dağıldı bağçalar, yandı bu bağlar,
Dağlar dilə gələr, körpələr ağlar,
Sizədir güvənim, ey uca dağlar,
Düşməndən qisasım mütəq olacaq.

Sinəsi Vətən, yurd eşqi ilə döyünən Qızbəsti Vətən təbiətinin gözəlliyindən zövq alır, onun gözəlliklərini ürəkdən vəsf edir:

Hər tərəfin gözəlliklə doludu,
Sinən üstü böyük ipək yoludu,
Tarixlərin hər taixdən uludu,
Gül çiçəkli, xoş baharlı Naxçıvan.

Vətənin gözəlliklərindən bəhs edən şairə doğma yurdu Şahbuzu da unutmur:

Hər daşında tarix yatır, Şahbuzun,
Batabatın əskik etməz qar, buzun,
Vüqarlıdır hər oğulun, hər qızın,
Hər evində igid yatan Şahbuzum.

Ürəyi incə duyğularla döyünən şairənin yaradıcılığında təmiz məhəbbətə də yer verilmişdir:

Yağış yağır narın narın,
Göstərər öz etibarın.
Mənim könlüm seçib yarın,
Sevinciylə yaşayıram.

Hələ məktəbli olan Qızbəsti istedadının “qoluna girib”şeyrin çətin yollarına çıxıb. Uğur olsun.

Vəli Baxşəliyev – AMEA-nın müxbir üzvü, tarix üzrə elmlər doktoru

Rafiq Babayev – Azərbaycan Yazıçılar Birliyinin üzvü, filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent

QARABAĞ HARAYI

Ağla Xocalı

İgid övladlara Sən özün ağla,
Göyə şölələnib şüa tək çağla,
Azadlıq toxumun əbədi saxla,
Bu dərdə, bu qəmə ağla, Xocalı,
Erməni zalımı, dağla, Xocalı

Mavi səmaları buludlar aldı,
Atılan güllələr sinəndə qaldı.
Mübariz oğullar qurbanın oldu,
Bu dərdə, bu qəmə ağla, Xocalı,
Erməni cəlladın dağla, Xocalı.

Hardasan, Xocalı

Bu gecə yuxuda görmüşdüm onu:
Od, alov içində yanırdı hər yer,
Analar ağlayır, göz yaşı tökür,
Balalar ah çəkib hey ana deyir,
Xocalı, hardasan, hardasan deyir.

Göylər çatıldadı, çaylar kükrədi,
Xocalı hər kəsdən kömək dilədi.
Köməyə çatmadı heç bir dağ, dərə,
O günün sözünü silahlar dedi,
Xocalı, hardasan ürək qan ağlar.

Azərbaycan deyirəm

Düşmən qarşısına mən tək gedərəm,
Düşmənin boğazın dişlə didərəm,
Canımı Vətənə qurban edərəm,
Şükür ki, Vətənim Azərbaycan var

Qəlbimin arzusu min olsun tək,
Qarabağ üstündən getsin buludlar.
Vətən sevgisidir ürəyimdəki,
Şükür ki, Vətənim Azərbaycan var

Qanımla torpağı mən yoğuraram,
Düşmənin başına od sovruraram,
Yurdumun hesabın ondan soraram,
Şükür ki, Vətənim Azərbaycan var

Köməyə çağırdı bizi bu Vətən

Üstünə güllələr yağdı o anda,
Xocalı torpağı yaralananda,
Topların tüstüsü göyə qalxanda,
Köməyə çağırdı bizi bu Vətən.

Düşmənlə üz-üzə gəldiyi zaman,
Əsgər paltarına бүрələndi qan.
Düşmənlə təkbətək dayandığı an,
Köməyə çağırdı bizi bu Vətən.

Çıxmaz ürəyimdən bu Vətən eşqi

Silahlar boşaldı, sinələr doldu,
Vətənə minlərlə can qurban oldu,
İgidlər əbədi yuxuya daldı,
Yaşatdı hər kəsi bu Vətən eşqi.

Sevirəm Vətəni mən canım qədər.
Yolunda hamımız qəhrəman əgər,
Ey düşmən, başına qılıncım dəyər,
Çıxmaz ürəyimdən bu Vətən eşqi

Cəngidi səslənən, haraydı, sədi,
Döyüşə səsləyən bu cəngi bəsti.
Yolunda qurbanın olar Qızbəsti,
Çıxmaz ürəyimdən bu Vətən eşqi.

Şuşa dağları

Zirvəsində qərarlaşıb qapqara bir çən,
Verək erməniyə həm dərd, kədər, qəm,
Ağacları, çiçəkləri gözlərində nəm,
Hey bizi gözlədi Şuşa dağları.

Baxdıqca təbiət min namə yazar,
Bu namə üstündə min azar-bezar,
İgidin qəbrini köksündə qazar,
Hey bizi gözlədi Şuşa dağları.

Şəhid anası

Oğlunu torpağa qurban vermişən,
Övlad itkisini sən ki görmüsən,
Çiçək bitirmişən, xəzan dərmişən,
Ağla bu dəhşətə, şəhid anası.

Ağlama desəm də kar etməyəcək,
Bu acı qəlbindən heç getməyəcək,
Kabuslu yuxular heç bitməyəcək,
Ağla bu dəhşətə, şəhid anası.

Gecənin yarısı xəbər almısan,
Səsizcə, heyrətlə donub qalmısan,
Bulud tək qaralıb, göy tək dolmusan,
Ağla bu dəhşətə, şəhid anası.

Qapqara saçına düşübdü ağ dən,
Övlad qisasını alacaqsan sən,
Adını tarixə yazacaq Vətən,
Ağla bu dəhşətə, şəhid anası.

İgidlərim, ərənlərim, mərdlərim

Göyə qalxdı silahların tüstüsü,
Ürəyimdə torpağımın istisi,
Hər tərəfdə igidlərin gur səsi,
İgidlərim, ərənlərim, mərdlərim.

Düşmənləri ayağıma sərdilər,
Yaxşı gündə, dar gündə də birdilər.
Vətən üçün canlarını verdilər,
İgidlərim, ərənlərim, mərdlərim.

Şəhid oldu neçə-neçə igidim,
Neçə dünya olsa sığışmaz dərdim,
Azadlıqdır mənim eşqim, qismətim,
İgidlərim, ərənlərim, mərdlərim.

Düşməndən qisasım mütəq olacaq

Dağıldı bağçalar, yandı bu bağlar,
Dağlar dilə gələr, körpələr ağlar,
Sizədir güvənim, ey uca dağlar,
Düşməndən qisasım mütləq olacaq.

Elimin dünyaya düşüb harayı,
Bilmirəm neçədir düşmənin sayı,
Hazırdır əlimdə kamanım, yayım,
Düşməndən qisasım mütəq olacaq.

Axır boz torpağa gözümün yaşı,
Sızlayır yurdumun torpağı daşı.
Dözməz bu dərdlərə yurd vətəndaşı,
Düşməndən qisasım mütəq olacaq.

Alacağıq

Vətən bizi sıxsın isti bağrına,
Qələbə marşını biz çalacağıq,
Məlhəm qoyacağıq sənin ağrına,
Ana yurd, qisası biz alacağıq.

Dahilər dahisi ulu Heydərım,
Tarixə qoyubdu əbədi bir iz,
Yurduma göz dikən namərd düşmənlər,
İgidlər önündə çökəcəklər diz.

Qələbə eşqidir ürəyimdəki,
Azadlıq səsinə duyur qəlbimiz,
Şəhidlər önündə söz veririk ki,
Doğma Qarabağı alacağıq biz.

SEVGİM, QÜRURUM

Naxçıvanım

Yenə yaşıl donundasən,
Şahbuzumun yanındasən,
İgidlərin sanındasən,
Mənim gözəl Naxçıvanım.

Bol nemətdir payın sənin,
Bol suludur çayın sənin,
Harda vardır tayın sənin,
Mənim gözəl Naxçıvanım.

Bu nə eşqdi, nə həvəsdə?
Düşmən bağrın həsəd kəsdi,
Nəğmə deyər bu Qızbəsti,
Mənim gözəl Naxçıvanım.

Naxçıvan

Hər tərəfingözəlliklə doludu,
Sinən üstü böyük ipək yoludu,
Tarixlərin hər taixdən uludu,
Gül çiçəkli, xoş baharlı Naxçıvanım.

Şəhərlərin bir birindən gözəldi,
İlanlı dağ təbiətdə özəldi,
Sənə sevgim hər sevgidən əzəldi,
Gül çiçəkli, xoş baharlı Naxçıvan.

Neçə dahi göz açıldı qoynunda,
Olmayıbdı gözəllikdə tayın da.
Fədakarlıq igidlərin soyunda,
Gül çiçəkli, xoş baharlı Naxçıvan.

Şahbuzum

Hər daşında tarix yatır Şahbuzun,
Batabatdan əskik etməz qar, buzun,
Vüqarlıdır hər oğulun, hər qızın,
Hər evində igid yatan Şahbuzum.

Məmməd Araz sinən üstə böyüyüb,
Vətən onun şöhrətilə öyünüb,
Onun eşqi sinələrdə döyünüb,
Büsatını büsat qatan Şahbuzum.

Dağ daşına Günəş şüa saçanda,
Batabatda əlvan güllər açanda,
Qayalarda ceyran, cüyür qaçanda,
Üzüm gülər doğma Vətən, Şahbuzum.

Göy-göl

Suların Kəpəzdən qüdrət alıbdı,
İnsanlar hüsnünə heyran qalıbdı,
Bəzəyin hər kəsin qəlbin çalıbdı,
Yurdumun əbədi bəzəyi Göy-göl.

Qoynundan ceyranlar, cüyürlər keçər,
Vətən oğulları suyundan içər,
Buranı gözəllik sərgisi seçər,
Yurdumun əbədi bəzəyi Göy-göl.

Yurdumun hüsnünə vurursan bəzək,
Qonağın olanlar deyir hey, gəzək,
Göz-gölün çiçəyin, gülünü üzək,
Yurdumun əbədi bəzəyi Göy-göl.

Ana təbiət

Qoynunda yurdumun sevinci yatır,
Hüsnünə min dürlü gözəllik qatır,
Arazım dünyaya sanki naz satır,
Nemətlər bəxş edən, ana təbiət.

Yağışlar yağanda şimşəklər çaxır,
Çayların dağların qoynundan axır,
Gözümü oxşayır hər dağ, hər çuxur,
Əzəldən gözəlsən, ana təbiət.

Marallar ovçudan qorxub dağ aşar,
Çöllərdə ceyranlar cüyürlər qoşar,
Saranın vaxtından Arpaçay daşar,
Şeirsən, qəzəlsən, ana təbiət.

Ana

Dən düşdü saçına ağappaq oldu,
Baxanda bu qara gözlərim doldu.
Saçlarımda Sənin nəfəsin qaldı.
Ağarmış saçına qurbanam, ana

Sən öz gülüşünü mənə pay verdin,
Ömrümə tükənməz sevinc gətirdin,
Sən məni canına bərabər tutdun,
Ağarmış saçına qurbanam, ana.

Ürəkdən sevilib həm də sevirəm,
Hər zaman can deyib can eşidirəm,
Sən olan yerə mən cəcdə qılamam,
Ağarmış saçına qurbanam, ana.

Ana

Göz açandan dünyaya,
Səni bənzətdim aya,
Müqəddəs bir mövlaya,
Əziz anam, can anam

Gecə qaldın yuxusuz,
Gözlərintək yox ulduz.
Işıq saçdın aramsız,
Əziz anam, can anam.

Gözəlliyin dastandı,
Aləm sənə heyrandı.
Sevgin mənə həyəndi,
Əziz anam, can anam.

Necə unudum səni

Heç kəs sənsiz güləmməz,

Ana haqqın kim bilməz.

Çəkdiqlərin ödənməz,

Əziz anam, can anam.

Şahdağım

Bir dağ gördüm əzəl gündən vüqarlı,
Ətəyi yamyaşıl, zirvəsi qarlı,
Yurdumun hər yeri çiçəkli, barlı,
Vətənə büsatın qatan Şahdağım.

Elimə gözəllik, büsat qatırsan,
Vətən sinəsində daim yatırsan,
Mavi səmalara sən naz satırsan,
Vətənə büsatın qatan Şahdağım.

Gözəlliklə sinən üstü doludu,
Sənin zirvən bu dağların qoludu,
Hər tarixdən sənin tarix uludu,
Vətənə büsatın qatan Şahdağım.

Necə unudum səni

Mən heyranam Tanrı yazan yazına,
Vətənin qışına, həm də yazına,
Qızbəstiyəm qane ollam azına,
Vətənə büsatın qatan Şahdağım.

Dağlar

Zirvən əzəmətli heykəl kimidi,
Söylə ətəyində gəzən kim idi?
Yorulan kim idi, dözən kim idi?
Zirvəsi dumandan cunalı dağlar.

Buludlar üstündə hey qatar-qatar,
Qoynunda Nəbi tək igidərin var.
Heydər Vətənidir bu gözəl diyar,
Sinəsi yamyaşıl lalalı dağlar.

Hərdən göylərinin şimşəyi çaxdı,
Əlvan çöllərindən çayların axdı.
Dünyaya həmişə vüqarla baxdı,
Zirvəsi səngərli, qalalı dağlar.

Məktəb illəri

Parta arxasında oturanda biz,
Çox şeyi düşünüb, xəyal edirik,
Bilik öyrənməklə vurur qəlbimiz,
Gələcək günləri fikirləşirik.

Elmin yollarını müəllimdə bilib,
Onu sakitliklə dinləyirik biz,
Məzunluq gününün xəyalın edib,
Həyat dərslərini öyrənirik biz.

Vaxt gəlib keçəcək ayrılacağıq,
Sonuncu zəng səsi eşidiləcək,
Hərəmiz bir yana çağrılacağıq,
Qəlbdən xatirələr silinməyəcək.

Yeganəyə

Mən səni sevəcəm bacım hər zaman,
İstərəm yolunda yanımda hər zaman.
Yeganə söyləyir dilim, dodağım,
Səni unutmayıb anım hər zaman.

Gedən izlərinə qurbanam sənin,
Şirin sözlərinə vurğunnam sənin.
İlahi nə gözəl gözəl yaradıb,
Qara gözlərinə heyranam sənin.

SƏNİ NECƏ UNUDUM

Göylər ağladı

Ay oğlan, həsrətin qəlbi dağladı,
Göz yaşım yağış tək axdı, çağladı.
Allah məni sənə həsrət saxladı,
Sən sakit dayandın, göylər ağladı

Qəlbimdədə, könlümdə sevginin andı,
Hər kəs bu sevgini əbədi sandı.
Ürəyim səninçün odlara yandı,
Sən susdun yerinə göylər ağladı

Axtarma məni

Ölsəm, gülüm, gəlmə qəbrimin üstə,
Yadlar gül düzəcək dəstəbədəstə,
Anamdan izn alıb şəklimi istə,
Axtarma, axtarma, axtarma məni.

Qəm-qüssə çəkməkdən daha bezmişəm,
Mən səni canımdan artıq sevmişəm.
Bir kövrək ürəyi sənə vermişəm,
Axtarma bir daha, axtarma məni.

Keçdiyib yolları sarmalayıb çən,
Fikirdən saçıma düşübdü ağ dən.
Qəlbim sənsizlikdən çəkibdi dərd-qəm,
Bir daha axtarma, axtarma məni.

Necə ağlamayım bu dərdə, könül

Sevmişəm, mən necə düşmüşəm,
Qəlbi olmayana könül vermişəm.
Mən ondan nə qədər görmüşəm,
Necə ağlamayım bu dərdə, könül?

Gözümün yaşını silə bilmirəm,
Ondan başqasını sevə bilmirəm.
Artıq ağlayıram, gülə bilmirəm,
Necə ağlamayım bu dərdə, könül?

Səni canım qədər sevirəm dedi,
Məni tənha, yalnız buraxıb getdi.
Ürəyim sızladı, göz yaşım bitdi,
Necə ağlamayım bu dərdə, könül?

Sevməyəcəyəm

Səni çox sevirəm, ürəyim mənim,
Hər gecə, hər gündüz gərəyim mənim.
Sevgilim, ürəyim, diləyim mənim,
Səndən başqasını sevməyəcəyəm

Qismətimsən sən

Sevgilim deyirdin sən şirin sözüm,
Sənin həsrətinə mən necə dözüm.
Səndən başqasını görmür heç gözüm,
Mənim taleyimsən, qismətimsən sən.

Sevgimiz aləmə dastan olacaq,
Bu qəlbin qəlbimi məndən alacaq,
Sevgimin tarixdə izi qalacaq,
Mənim taleyimsən, qismətimsən sən.

Sevda yollarına bərabər çıxacaq,
Həsrət dağlarını birlikdə yıxaq,
Gələcək günlərə birlikdə baxaq,
Mənim taleyimsən, qismətimsən sən.

Həsrətin acısı üzsə də məni,
Göz yaşı tökməyə qoymaram səni,
Yaxına qoymaram kədəri, qəmi,
Mənim taleyimsən, qismətimsən sən.

Yüz il də yaşasam səni sevərəm,
Səninçün canımı qurban verərəm.
Sənsiz yaşamaram, ölüb gedərəm,
Mənim taleyimsən, qismətimsən sən.

Sənindi

Qara gözlərinə parlayan o nur,
Mənim həyatıma daim işıqdı,
Sevgilim, həsnünə heyran qalmışam,
Ömrümə bir bəzək , min yaraşıqdı.

Daim səni anıb düşünürəm mən,
De indi harada qalıb gözlərin,
Sənin ayrılığın verdi mənə qəm,
Qaldı ürəyimdə sənə sözlərim.

Aləmə nur saçan qızmar günəşin,
Hər yerə səpdiyi nuru sənindi,
Mənə çəkdiydiyin dərdin, həsrətin,
Həm zili, həm də ki bəmi sənindi.

Qara gözlər

Bax nakam eşqim tək yol gedir hara,
Qəlbimi incidir vurduğun yara,
Səni itirdiyim o gün, o ana,
Taleyim əliylə yaxacaq qara.

Tərk etdin məni

Mən səni ürəkdən, qəlbdən sevərkən,
Gərəksə canımı qurban verərkən,
Sənsiz yaşamağı mən yox bilərkən,
Özgə birisinə dəyişdin məni.

O, gündən nə deyim bilmirəm daha,
Yaralı ürəyim heç dözmür aha,
Yoxsa ki, sevgini satırsan baha,
Özgə birisinə dəyişdin məni.

Sənsizəm

Sevda yollarına çıxdığım zaman,
Həsrətin qəlbimi yandırdı yaman,
Sənsizlik vermədi mənə bir aman,
Sevgilim, bilirsən necə sənsizəm.

Deyirsən xəyalım yaşadır səni,
Sevirəm deyərək vermişən qəmi,
Ataq üstümüzdən bu qara çəni,
Sevgilim, bilirsən necə sənsizəm.

Gecənin rəngi

Telefon zəng çaldı bir gecə yarı,
Əritdi qəlbimdə yığılan qarı,
Bir ümid vermədin sən mənə barı,
Qəlbimə gecənin rəngi süzüldü.

Göz yaşım pəncərə önündə axdı,
Ahımdan səmada şimşəklər çaxdı,
Ay da şölə saçıb üzümə baxdı,
Qəlbimə gecənin rəngi süzüldü.

Qalmayacaq

Sevincim yağış tək göydən yağacaq,
Sən bu sevincimi bilməyəcəksən.
Bir sevda həsrəti qəlbi yaxacaq,
Sən ki bu incini bilməyəcəksən.

Görəsən nə imiş dünyanın sonu,
Heç kim bu hikməti hiss etməyəcək.
Ətraf geyinsə də al əlvan donu,
Sən bu gözəlliyi görməyəcəksən.

Yaşayıram

Yağış yağır narın narın,
Göstərər öz etibarın.
Mənim könlüm seçib yarın,
Sevinciylə yaşayıram.

Zülmət gecə, bir də ki sən,
Saçlarıma salıbsız dən,
Gözlərimə çökübdü çən,
Nura həsrət yaşayıram.

Göydə bulud qövr edirdi,
Öz yoluyla hey gedirdi,
Birin sevdim, ahı, dərdi,
Ürəyimdə yaşayıram.

Dağ döşünə toxum əkdim,
Sevincimdən göyə səkdim,
Hər acını qəlbə çəkdim,
Sənə həsrət yaşayıram.

Səni axtarıram

Baxdıqca həmişə uca dağlara,
Seyr etdim axışan dumanı, çəni.
Səninlə gəzdiyim yeri görəndə,
Gözlərim o yerdə axtardı səni.

Xəyalım hər gecə səni axtarır,
Sevgilim, bilmirsən mən nə çəkirəm,
İnan bu tənhalıq bezdirib məni,
Həstət toxumunu qəlbə əkirəm.

Sənsiz bu ürəyim necə döyünsün,
Gözlərim axtarır, axtarır səni,
Verdiyən sözləri sən tutmadın ki,
Qapqara saçıma salmışan dəni.

Dünya mənə başqa dildə danışdı

Ömrümə illərin kədərini hördüm,
Həyatın sevincini, qəmini gördüm,
Sevincli, kədərli bir həyat sürdüm,
Dünya mənə başqa dildə danışdı.

Mən bir vəfasız sevdim ürəkdən,
Sordum hər qayadan, ötən küləkdən,
Eşqin acısından düşdüm dirəkdən,
Dünya mənə başqa dildə danışdı.

Mən o vəfasız həmdəməndim sandım,
Sevda acısından sonra da yandım,
Bu qədər acıdan sınımadı andım,
Dünya mənə başqa dildə danışdı.

Necə unudum

Bir xəyal qurmuşam fani dünyada,
Hər gecə görürəm səni rəyada,
Göylərə baxanda düşürsən yada,
Dərd-qəmim, mən səni necə unudum.

Görəsən bu dünya bizə darmıdı?
Sevirəm deyənə sevgi armıdı?
Bizim sevgimiztək sevgi varmıdı?
Qəlb ağrım, mən səni necə unudum.

Sən məndən ayrılısan göylər də ağlar,
Həsretin qəlbimi alov tək dağlar,
Sevgimin şöləsi gör necə çağlar,
Göz yaşım, mən səni necə unudum.

Sevgini qəlbimə sevinc elərəm,
Sənsiz anlarımı mən yox bilirəm,
Sanma ki, mən sənsiz deyib gülərəm,
Sevgilim, mən səni necə unudum.

Gedirəm

Bir mənə yox gözlərinin ağında,
Nakam eşqim ürəyimin dağında,
Min gözəllik olsa yurdun bağında,
Eşqə düşüb mən bu eldən gedirəm.

Getmə demə, getmə demə sən mənə,
Bürünübdü hər tərəfim ağ çənə,
Sevgilim, bax saçlarımda bu dənə,
Eşqə düşüb mən bu eldən gedirəm

Sevgimiz polad tək qoy möhkəm olsun,
Qəlbimiz sevdəylə, qoy eşqlə dolsun,
Dastana sığmayan sevgimiz qalsın,
Eşqə düşüb mən bu eldən gedirəm.

Sən ulduzsan demirəm

Dayanırsan gecələr
Pəncərəmin önündə.
Şüaları saçırsan
Gözəl ayın önündə.

Nəğmə yazdı bir şair
Qamətinə, özünə.
Baxacağam hər zaman
Sənin gözəl üzünə.

Bu dünyaya yaraşan
Nemətimdən sən mənim.
Dunyamızı bəzəyən
Sərvətimdən sən mənim.

Necə unudum səni

Sənə şeir yazaram,
İnciyərsən yazmasam,
Şirin yuxum olmuşsan,
Çin olmaz ki yozmasam.

Sən ulduzsan demirəm,
Elimizə bəzəksən.
Mənə hər gün hər gecə,
Günəş, Ay tək gərəksən.

Allah bağışlamaz

Sevgilim, məcnuntək sevsəm də səni,
Alıb sevincimi, vermişən qəmi.
Bu sənsiz dünyada sormadın məni,
Allah bağışlamaz dünyada səni.

Sənsiz yaşamağın görmüşəm dadın,
İndi heç bir yerdən yoxdur imdadım,
Qırılıb ürəyim, qolum, qanadım,
Allah bağışlamaz dünyada səni.

Sevirəm deyərək qəlbimdə bitdin,
Sonra da eşqinə xəyanət etdin,
Məni qəlbiyara buraxıb getdin,
Allah bağışlamaz dünyada səni.

Necə unudum səni

İndi bilirsənmi nə çəkirəm mən,
Bəxtimi, talemi qaraldıbdı çən,
Gözümə nəm dolub, saçlarıma dən,
Allah bağışlamaz dünyada səni.

Başına döndüyüm, ay gözəl pəri

Bu qədər incitmə, incitmə məni
Başımız üstündən biz qovaq çəni
Sevdim canım qədər, sevdim mən səni
Başına döndüyüm ay gözəl pəri.

Yaşayıb yaradaq öz dünyamızda,
Sevgini yaşadaq gəl canımızda.
Sevgilə yoğrulsun vicdanımız da,
Başına döndüyüm ay gözəl pəri.

Heç zaman doymadım sənin sözündən.
Utanıb gizlənən sevən gözündən,
İzn ver əyilib öpüm üzündən,
Başına döndüyüm ay gözəl pəri.

Dünyanı canıtək sevməyən yoxdu,

Necə unudum səni

Kiminə şərbətədi, kiminə ahı.
Şair Qızbəstinin sevdiyi yoxdu,
Başına döndüyüm ay gözəl pəri.

Sənsizəm

Sən aldın qəlbimi, vermədin mənə,
Ətrafım büründü dumana, çənə.
İstəsən canımı verərdim sənə,
Sənsizəm, sənsiz...

Sən mənə baxmadın, mənsə özgəyə,
Yoxsa inanmadın sən bu sevgiyə,
Səni bənzədirəm mən tər çiçəyə,
Sənsizəm, sənsiz...

Sən yoxkən həmdəmim uca dağlardı,
Əlvən çiçəklərdi, yaşıl bağlardı,
Ürəyim niskilli, gözüm ağılardı,
Sənsizəm, sənsiz...

Necə unudum səni

Bilirsən ürəyim sənsizdi daha,
Bu ürək dözməyir ağrıya, aha,
İlk eşqin əvəzin ödədim baha,
Sənsizəm, sənsiz...

Sevgilim

Hər gecə gözümdən yaşlar axardı,
Həsrətdən saçlarım soldu, ağardı.
Sevgin ürəyimi od tək yaxardı,
Sevgimi qəlbimdə qoyan sevgilim,
Bəxtimə, talemə qıyan sevgilim.

Şəhərdə qarşıma bəzən çıxardın,
Bütün xəyalımı qırıb yıxardın,
Könlümdə şimşək tək yanıb çaxardın,
Sevgimi qəlbimdə qoyan sevgilim,
Bəxtimə, talemə qıyan sevgilim.

Ürəyin yanmadı gözdəki nəmə,
Sən o gün əlvida söylədin mənə,
Ürəyim tutuşdu sonsuz bir qəmə,
Sevgimi qəlbimdə qoyan sevgilim,
Bəxtimə, talemə qıyan sevgilim.

Sözlərin qəlbimi qıran olubdu,
Gedişin mənimçün boran olubdu,
Taleyim bir anda viran olubdu,
Sevgimi qəlbimdə qoyan sevgilim,
Bəxtimə, tələmə qıyan sevgilim.

İlk eşqim

Göz yaşı tökənim ilk sən olmusan,
Həyat sükanımı məndən almısan,
Xoşbəxtlik çıraqım, ömür yolumsan,
Mənə həyat verən ilk eşqim mənim.

Sən yoxkən həyatda çox tənha idim,
Bilmirdim hayandan hayana gedim,
Gəl səni özümün həmdəmə edim,
Mənə nəfəs verən ilk eşqim mənim.

Sən gəldin özünlə sevinc gətirdin,
Sanki həyatımda xoş bir ətirdin,
Qəlbimdə bir yeni dünya bitirdin
Mənə ömür verən ilk eşqim mənim.

Çox da düşünmə

Aya şölə saçan gül camalını,
Bizlərdən gizlədib qəlbi daqlama,
Hər yerdə, hər zaman göstər özünü,
Gül üzlüm, heç zaman belə aqlama.

Sənin gülüşünü sevənlər kimi,
Dərdinə, qəminə sevinənlər var.
Gəz dolan dünyanı, heç nə düşünmə,
Səninçün canını verənlər də var.

Sadəcə düşün ki, bu gözəlliyin,
Səni el dilində dastan edəcək,
Bir vaxt sənə baxıb göz süzdürənlər,
Dost olaq sözünü sənə deyəcək.

